

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΓΑΙΩΝ

Λαμβάνοντας άφορμήν από, έπανελημμένως, διατυπωθέντα εις ήμιας παράπονα παρά κατοίκων διαφόρων Προσφυγικών Συνοικισμών Χαλκιδικής και από τὰ λυπηρά γεγονότα της Αφρικής, εξ αιτίας της μη είσετι ήθημισεως της διανομής των άπαλλοτριωθέντων γαιών, θεωρούμεν καθήκον μας να εξετάσωμεν τὸ σπουδαιότατον τοῦτο, διὰ τὸν τρόπον μας, ζήτημα και να φροντίσωμεν διὰ τὴν ταχύτεραν τακτοποίησίν του.

Ὁ δύσμοιρος αὐτὸς λαός, εκδιωχθεὶς κακῶν-κακῶς εκ της πατρικῆς του εστίας, υποστὰς μίαν συμφορὰν άπερίγραπτον και πρωτοφανῆ εις τὰ ιστορικά χρονικά του πλανήτου μας διὰ λόγους τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος δὲν θὰ δυνηθῆ να ἐνοήσῃ και δὲν θὰ ήμπορέσῃ να δικαιολογήσῃ ποτέ του, δέχθη και δέχεται τὰ τρομερά της μοίρας του κτυπήματα καρτερικώτατα, στωικώτατα, ήρωϊκώτατα, χωρίς καθόλου, σχεδόν, να παραπονεθῆ, να μεμφμοιρῆσῃ, να διαμαρτυρηθῆ, να ζητήσῃ εὐθύνας.

Τὴν πράγματι θαυμαστὴν αὐτὴν καρτερικότητά του, τὸν πράγματι υπεράνθρωπον αὐτὸν ήρωϊσμόν του, ἐθεώρησαν οἱ ἰεροκάπηλοι, οἱ Βάνδαλοι καταστροφεῖς, και κυβερνήται του, ὡς «μπουνταλωσύνην», ὡς παθητικὴν μοιρολατρείαν, ὡς ἔλλειψιν ψυχικοῦ σθένους και άνδρικοῦ θάρρους.

Και ἐξεμεταλλεύθησαν και ἐξακολουθοῦν να ἐκμεταλλεύονται αἰσχροτάτα τὴν άνεκτικότητά του ή σωστότερα τὴν μεγαλοψυχίαν του αὐτῆν, διὰ σκοποὺς και λόγους μηδὲν ἑφαπτομένους της τιμιότητος.

Ἐπέταξαν ὅπως—ὅπως, ή καλύτερα ἀναλόγως της ψηφοφορικῆς δυναμικότητος, τὸν λαὸν αὐτὸν εις πόλεις και ἀγροὺς και τὸ ἐγκλημα τῶν αὐτῶ τὸ ἀπεκάλεσαν, ήχηρότατα και κομπορημονέστατα «ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ».

Και ἐδημιούργησαν υπηρεσίας, διευθύνσεις, επιτροπὰς και... «ήμετερωθέσεις» πολυτελεστάτας «ὄν οὐκ ἔστιν ἀριθμός».

Και ἐζητιάνεψαν δάνεια, «προσφυγικά» βαπτισθέντα διὰ τὸ προσφορώτερον, τῶν ὁποίων ή ἀπλή ἀναγραφή και μόνον ἀπαιτεῖ Ἀστρονομικὴν συναρμολόγησιν τῶν ἀριθμητικῶν ψηφίων.

Και ἐχάλκευσαν συμβάσεις

ποῦ θὰ λυμαινόνται τὸν λαὸν αὐτὸν αἰωνίως.

Και διὰ πάντα ταῦτα ἐπερίμεναν ν' ἀκούουν συνεχῶς ἀπὸ τὸν λαὸν αὐτὸν «εὐχαριστῶ...». Ἐπερίμεναν να διαδηλώνη ἐμπράκτως ὁ λαὸς αὐτὸς τὴν πρὸς αὐτοὺς «εὐγνωμοσύνην» του. Ἐπερίμεναν και ήθελαν ὁ λαὸς αὐτὸς να μὴν κρίνῃ τὸ... μεγαλοπρεπὲς ἔργον των, να μὴν ἔχει γνώμην διὰ κανέν, ἀκόμη και ἰδικόν του, ἑωπικὸν ἔστω, ζήτημα. Με λίγα λόγια, ἐπερίμεναν, ἐπεδίωκον και ήθελον ὁ λαὸς αὐτὸς να τοὺς ἀκολουθῆ παντοῦ και πάντοτε δουλοπρεπέστατα, να εἶναι αἰωνίως σκλάβος των, ὅπως ήταν και εις τοὺς «Ἀγάδες».

Και τὸ κατόρθωσαν πράγματι αὐτὸ δι' ἀρκετὸν καιρόν, χωρίς εις τὴν καταπραγματοποιημένην δημογωγικὴν των δεινότητα. Διότι ὁ λαὸς αὐτὸς, τοῦ ὁποίου ή μεγαλοψυχία και καρτερικότης δὲν ἔχει ὄρια, τοῦ ὁποίου τὸ ψυχικὸν σθένος εἶναι ἀντιστρόφως ἀνάλογον με τὴν πολιτικὴν σκοπιμότητα, ἐρρίφθη, ἀμέσως μετὰ τὴν περίφημον ἐκείνην «ἀποκατάστασιν» του, εις τὴν δουλειάν, ή ὁποία και τὸν ἀπερόρησεν σοβαρότερον πόνου ἄλλης ἀσχολίας—καθ' ὀλοκληρίαν σχεδόν.

Δὲν ἐλιποψύχησεν, δὲν ἐδελίασεν, δὲν ἀπελπίσθη, ἀλλὰ και δὲν διεμαρτυρήθη, δὲν ἐμεμφμοιρῆσε, δὲν ἔχασε τὴν ὀρεξίν του διὰ τὴν ζωὴν.

Ἐορίπιον οικονομικὸν και σωματικόν, ἀλλὰ με ψυχικὴν δύναμιν και θέλησιν Τιτάνειον βάλθηκε ἀμέσως εις τὴν ἀναδημιουργίαν τοῦ ἑαυτοῦ του και τοῦ τόπου τὸν ὁποῖον ἔκαμε ν' αν του πατρίδα.

Εργάεται, μοχθεῖ, υποφέρει, πάσχει διὰ να ξεχάσῃ τὸ σκληρὸν ἐκείνο παρελθόν, ἀλλὰ και διὰ νὰ ἀδημιουργήσῃ τὴν νέαν του πατρίδα τὸς ὄρους ἐκείνους της ζωῆς ποῦ θὰ τὸν ἐπιτρέψουν να ξαναορίσῃ και εις αὐτὴν τὴν ήσυχον, ήρεμον, εὐτυχῆ και εὐδαίμονα ζωὴν της παλαιᾶς και ἀξέχαστης πατρίδος του.

Τίποτε ἄλλο δὲν τ' ν ἀπῆσχόλησεν μέχρι σήμερα σοβαρότερον. Ὑπέμενε ἀγογγύστως ἐλπίζων και πιστεύων, τίμιος αὐτὸς, εὐκρινῆς και εὐθύς, εις τὴν ἀνύπαρκτον τιμιότητα, εὐκρινείαν και εὐθύτητα τῶν «Σωτηρῶν» του.

Ἀλλὰ κάθε ὑπομονή ἔχει και τὰ ὄριά της. Και ή υπεράνθρωπη ὑπομονή τοῦ λαοῦ

αὐτοῦ ἐξηντήθη πλέον, διότι εἶδεν ὅτι ὅλα ὅσα ἔγιναν «πρὸς χάριν του», ἔγιναν τόσοσν πρὸς χεῖρα και ἐπιπόλαια, ποῦ θάταν καλύτερον να μὴ εἶχαν γίνῃ καθόλου.

Τι δὲ ἔγινε; Μία ὄπως-ἔπος, ἐλεεινή, τρισάθλια και ἐγκληματικὴ «γεωργικὴ ἀποκατάστασις», χωρίς να λειφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ δημοσιονομικαὶ της χώρας συνθήκαι, χωρίς να ὑπολογισθῆ ή δυναμικότης συντηρήσεως τῶν ἐπαρχιακῶν εις ἄς ἐγκατεστάθησαν, χωρίς να λογαριασθῆ ή προτέρα ειδικότης τῶν ἐγκαθισταμένων ἀνθρώπων, χωρίς να μελετηθοῦν αἱ ὑγειναι συνθήκαι τῶν μερῶν εις ἃ υποχρεωτικῶς ἐγκατεστάθησαν. Τὸ μόνον πράγμα ποῦ ἐμελετήθη, ὑπελογίσθη και ἐσταθμίσθη ἀκριβέστατα ήτο ή ψηφοφορικὴ δυναμικότης τῶν ἐπαρχιῶν ή πόλεων εις ἄς ἔδει να γίνῃ, ὁποσδήποτε, ἐγκατάστασις προσφύγων.

Ζητήματα σπουδαιότατα βασικώτατα, ἑωπικώτατα παρετάθησαν ἀφαντάστως διὰ να μὴ λείψῃ τυχόν, θέμα πρὸς δημογωγικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ ζητήματα εἶναι και ή ὀριστικὴ διανομή τῶν ἀπαλλοτριωθέντων γαιῶν.

Εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν, κατὰ τὸ 1932, συνεστήθησαν συνεργεῖα πρὸς καταμέτρησιν και κλήρωσιν τῶν γαιῶν αὐτῶν εις τοὺς νέους ἰδιοκτῆτας.

Και ἀπ' ὅπου μὲν ἔγινεν ἀρχή, ηῦτύχησαν οἱ τυχηροὶ ἐκεῖνοι να γίνουιν μόνιμοι κάτοχοι τῶν κτημάτων των. Οἱ δὲ ἄλλοι; Περιμένουν ἀκόμη.

Και μένουιν ἀδιανέμετοι ἐκτάσεις ἀγρῶν και ἀγρίων ἐλαοδένδρων πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν προσωρινῶν κατόχων, οἱ ὁποῖοι δὲν τολμοῦν να προβοῦν εις τὰς ἀπαραιτήτους ἐκείνας προκαταρκτικὰς ἐργασίας ποῦ ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι και μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν τῶν κτημάτων αὐτῶν, ὡς π.χ. ἐκχέρσωσις και ἐμβολιασμοὶς ἀγροελαίων, φύτευσις δένδρων και κλημάτων, λίπανσις τῶν ἀγρῶν κ.λ.π., με τὰς ὁποίας και μόνον ἐργασίας θὰ δυνηθοῦν να φέρουιν ἀντιστάθμημα εις τὴν, ἐκ τοῦ εὐτελεστάτου γεωργικοῦ κλήρου των, ἀνεπάρκειάν των.

Και ἀκόμη καθημερινῶς λαμβάνουιν χώραν θλιβερά ἐπεισόδια μεταξὺ τῶν κατοίκων λόγω της παρατεινομένης ἀβεβαιότητος της κυριότητος τῶν

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΟΚΑΠΗΛΕΙΑΣ

Ἀνυπόμοτος συνδρομητῆς μας ἀναγνώσας ὅσα περὶ σεισμολογικῆς ἀνέγραψεν ή δεκαεπενθήμερος θεραπειὰ τῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος συνησπισμένων ἀντιπροσώπων τοῦ γνωστοῦ συνασπιστοῦ, μὰς ἀπήρθησε τὴν κάωθη ἐπιστολήν ήν δημοσιεύομεν ὡς ἔχει, ἄνευ σχολίων, ἐπαναλαμβάνοντες τὴν δήλωσιν ὅτι με τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἀσχοληθῶμεν λίαν προσεχῶς.

«Φίλε κ. Διευθυντά, Εἰς τὴν ἀπάντησίν σας πρὸς τὸν δὲμοσεὺβαντατὰς τερατώδεις ἀναληθείας κ. Α. περὶ σεισμολογικῆς, να ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας και τὸ κάτωθι γεγονός. Πέντε ήμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Μαρτίου ὁ ἀξιοθερήητος ἐκείνος Ἐξηντάρης, Γενικὸς Διοικητῆς τότε, ἔστειλεν 80 σάνκους ἀλεύρων ἀγορασθέντας ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐρράνων διὰ να διανεμηθοῦν δῆθεν εις ἀλόρους σεισμοπαθεῖς Ἀργαίας, ἐνῶ ἐπρόκειτο περὶ προεκλογικῆς προπαγάνδας, ἐκμεταλευόμενος τὴν δυστυχίαν τῶν θυμάτων τῶν

σεισμικῶν καταστροφῶν. Τὸ τερατώδες δὲ εις τὴν ἐνέσργειαν αὐτὴν ήτο ὅ ἃ ἐν λόγῳ Γεν. Διοικητῆς, να να πιάσῃ καλύτερα ή προπαγάνδα, ἐτηλεγράρησεν εις τὸν τότε ὑποδιοικητὴν Χωροφυλακῆς Ἀργαίας κ. Τσάμην ὅτι κατὰ τὴν διανομὴν δέον να παρίσταται και ὁ ἔμπορος Κ. Τ. καθ' ήν συγγμὴν ὑπῆρχεν ἐπιτροπὴ σεισμοπαθῶν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου και μέλη τῶν ὑπομήραρχων, Πρόεδρον Κοινότητος, Ἐφορον, Ταμίαν, και Εἰρηνοδίκην, ὁ δ' ὡς ἄνω ἔμπορος οὐδεμίαν θέσιν εἶχεν εις τὴν διανομὴν, πλην της ἰδιότητος του ὡς Βενιζελικὸ Παράνοτος. Ἀδ ή εἶναι ή ἀνηθικωτέρα σεισμολογία και θὰ ήτο καλύτερον να εἰσιῶπα ὁ περίφημος αὐτὸς ὕμνο λόγος της Βενιζελικῆς Πολιτείας. Ἀργαία 12-6-34 Μετὰ μμῆς Α. Π.

Η ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΠΛΑΝΩΝ

Κατὰ τὸ 1928 κατεσκευάσθη ή τηλεφωνικὴ γραμμή Μεγάλης Παναγίας—Ἀγ. Δημητρίου ή ὁλοία διέρχεται ἔξωθι τοῦ σχολείου Πλανῶν, χωρίς ὅμως να τοποθετηθῆ εις τὸ χωρίον Πλανῶν τηλεφωνικὸν μηχανήμα.

Οἱ κάτοικοι Πλανῶν κατ' ἐπανάληψιν ἐζητήσαν να τοὺς δοθῆ ἑνάμη χάνημα πρὸς σύ δεσινκαίτοῦ χωρίου των με τὴν λοιπὴν Χαλκιδικὴν. Αἱ αἰτήσεις των ἔμεναν ἄνευ ἀπαντήσεως. Ἡ ἀμέλεια και ἀδιαφορία αὐτῆ εἶναι, δι' ήμιας τοῦλάχιστον ἀνεξήγητος, ἀφοῦ δὲν πρόκειται περὶ δαπάνης σπουδαίας.

Ἡ ἀνομοδία ὑπηρεσία ἄς φροντίσῃ ν' ἀποστείλῃ και τοποθετήσῃ τὸ ταχύτερον ἑνα τηλεφωνικὸν μηχανήμα εις Πλανῶν, διότι νομίζομεν ὅτι ή τηλεφωνικὴ σύνδεσις και τῶν μικροτέρων ἀκόμη χωριῶν εἶναι ὄμ μόνον δεῖγμα Κράτους πολιτισμένου ἀλλὰ και στοιχείον ἀπαραίτητον διὰ τὴν ζωὴν τοῦ λαοῦ

Η ΥΠΕΡΥΣΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΙΝΟΥ ΚΑΙ Ο ΤΥΦΟΕΙΔΗΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Ἡ Κοινότης Κασσανδρινοῦ ὑδρευμένη μόνον ἀπὸ πηγάδια, προσέβη πρὸ πενταετίας εις τὴν σύνταξιν μελέτης ὑδρεύσεως γενομένης ὑπὸ τοῦ πρώην μηχανικοῦ της Μ. Υ. Κ. κ. Ρούσου.

Ἡ ὄλη δαπάνη τοῦ ἔργου ἐν λόγῳ κτημάτων. Ὅλα αὐτὰ θὰ ρυθμισθοῦν τότε μόνον ὅταν γίνῃ ὀριστικὴ διανομὴ τῶν γαιῶν.

Ἀπὸ τὴν παρούσαν Κυβερνησιν ἀξιοῖ ὁ λαὸς τὴν ἀποκάθαρσιν τοῦ αἰσχους αὐτοῦ. Τὸν ὀριστικὸν και τάχιστον διακανονισμόν τοῦ ζητήματος τοῦτου.

ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

τοῦτου προὑπολογίσθη ὑπὸ τοῦ ὄ: ἄνω μηχανικοῦ εις 100.000 δρ.

Ἡ Κοινότης διαθέτουσα μόνον 50.000 δραχ. ἐζήτησεν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὴν χορηγίαν της συμπληρωματικῆς πιστώσεως τῶν ἐτέρων 50.000 δραχ. πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀπαραίτητου τοῦτου δι' αὐτὴν ἔργον. Τὸ ἀνομόδιον ὅμως Ὑπουργεῖον δὲν ἔλαβε μέχρι σήμερον οὐδεμίαν ἀποφασιν και ὁ τυφοειδῆς πυρετὸς θεωρεῖται τοὺς πτωχοὺς χωρικῶς.

Κρίνομεν ἐκκλησιν πρὸς τε τὸν κ. Ὑπουργὸν και τὸν Νομάρχην και περιμένομεν τὴν ταχίστην τακτοποίησιν τοῦ ζωικωτάτου τοῦτου ζητήματος.

Η ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΚΙΝΗΣ

Πρὸ ήμερῶν εἶχαμεν ἀναγράφει ὅτι διετέθησαν παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐπαρχιακῆς Ὀδοποιίας Χαλκιδικῆς 100.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν της ὁδοῦ Πολυγύρου—Γερακινῆς, της ὁποίας αἱ ἐργασίαι ἔχουν ἀρχίσει ἀπὸ πέρουσιν διὰ προσωπικῆς τῶν κατοίκων ἐργασίας.

Ἡ ὁδὸς αὕτη, συμπλήτουσα και με τὴν μέλλουσαν να κατασκευασθῆ Ἐθνικὴν τοσῦτην Πολυγύρου—Ἀγ. Νικολάου, ἐξυπηρετεῖ οὐ μόνον τοὺς κατοίκους Ὀσμυλίας, Νικήτης, Ἀγ. Νικολάου και ὄλους ἐν γένει της Ν. Α. πλευρᾶς της Χαλκιδικῆς, ἀλλὰ ἐξυπηρετεῖ συνάμα και τὴν ἐταιρείαν Λευκολίθου Γερακινῆς.

Ἐχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν μας και προίτεραν σχετικὴν εὐγε. ή ὑπόσχεσιν της ἐν λόγῳ ἐταιρείας τὴν παρακαλοῦμεν ὅπως θελήσῃ και αὐτὴ να προσφέρῃ ὅτι νομίζει καλύτερον—προσωπικὴν τῶν ἐργατῶν της ἐργασίαν ή χρηματικὴν ἐνίσχυσιν—διὰ τὴν ταχύτεραν ἀποπεράτωσιν της, ἀφοῦ ή ὁδὸς αὕτη και της ἰδιάς συμφέροντα ἐξυπηρετεῖ και τοῦ τόπου αὐτοῦ εις τὸν ὁποῖον και ἀπὸ τὸν ὁποῖον και αὕτη ζεῖ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ Γνωστοποιεί ότι συμφώνως τῷ Νόμῳ 5819 περί περιοδεύοντων Στρατολογικῶν Συμβουλίων καὶ τῆς ἀπὸ 4 Μαΐου 1934 προκηρῦξεως τῆς XI Μεραρχίας τοῦ Γ.Σ.Σ. καλοῦνται οἱ ἐν τοῖς μητρώοις ἀρκενῶν τοῦ Δήμου Πολυγύρου ἐγγεγραμμένοι.

1) Ἀπαντες οἱ στρατεύσιμοι τῆς κλάσεως 1935 ἡτοι οἱ γεννηθέντες τὸ ἔτος 1914.

2) Οἱ ἐν ἀναβολῇ λόγῳ υγείας ἀνεξαρτήτως κλάσεως ὧν ἡ ἀναβολὴ λήγει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1934.

3) Οἱ ἐν ἀναβολῇ λόγῳ σπουδῶν ὧν ἡ ἀναβολὴ λήγει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1934.

4) Οἱ ἐν ἀναβολῇ λόγῳ ἀπηρετοῦντος ἀδελφοῦ ἀνεξαρτήτως κλάσεως ὧν ἡ ἀναβολὴ λήγει μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1934.

5) Οἱ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934 ἀποκρίσαντες τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθαγένειαν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 21 ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν ὑποχρεῶν πρὸς στράτευσιν ὡπως παρουσιασθῶσιν ἐν Πολυγύρῳ ἐνώπιον τοῦ περιοδεύοντος Στρατολογικοῦ Συμβουλίου τὴν 13 Ἰουλίου 1934 πρὸς ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς τῶν ἰκανότητος καὶ ἐπιλογῆν.

Οἱ ἐξετάζομενοι ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάζωσιν εἰς τὸ Συμβούλιον πτυχία, ἀπολυτήρια ἢ ἐνδεικτικὰ τῶν γραμματικῶν τῶν γνώσεων καὶ ἐπίσημα πιστοποιητικὰ τῆς τέχνης τῶν.

Οἱ δηλοῦντες ψευδῶς περὶ τῶν τῶν γραμματικῶν τῶν γνώσεων τῆς τέχνης ἢ ἐπαγγέλματος τιμωροῦνται διὰ τριμῆνον προσῆθου ὑπηρεσίας μὴ ἐξαγορεύομένης.

Οἱ ἔχοντες λόγους ἀπαλλαγῆς δι' οἰκογενειακοὺς λόγους κλπ. καὶ μὴ ὑποβιβάζοντες μέχρι τέλους Ἀπριλίου ἔ. ἔ. τὰ δικαιολογητικὰ τῶν δυνάμει νὰ ὑποβίβωσι ταῦτα εἰς τὸ περιοδεύον στρατολογικὸν Συμβούλιον, συνοδεύοντες μετὰ γραμματίου δραχμῶν 500. Οἱ μὴ ὑποβιβάζοντες εἰς τὸ Στρατολογικὸν Συμβούλιον τὰ δικαιολογητικὰ τῶν σπεροῦνται πλέον παντὸς ἐνεργετήματος.

Οἱ συγγενεῖς τῶν στρατευσίμων τῶν διαμενόντων εἰς ἄλλα μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιήσωσιν αὐτοὺς ὡπως παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ περιοδεύοντος Στρατολογικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ἀδικαιολογητῶς μὴ παρουσιάζομενοι ὑπέχουσι τριμῆνον πρόσθετον ὑπηρεσίαν.

Θεωροῦνται Δικαιολογημένοι.

1) Οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ μετακινηθῶσιν οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβίβωσι τῷ συμβολίῳ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 44 τοῦ Νόμου περὶ στρατολογίας προβλεπομένην ἐκθεσίαν.

2) Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κηδεύομενοι οἵτινες δέον νὰ ὑποβίβωσι πιστοποιητικὸν τῆς ἀμείνων ἀρχῆς.

3) Οἱ δυνάμενοι εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι περισσότερὰς πληροφορίες ἀπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 4 Ἰουνίου 1934 Ὁ Δήμαρχος Ι. ΚΟΥΣΑΝΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΑΜΒΥΚΩΝ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ Κ. ΕΠ. ΑΡΣΕΝΗ

Ἐσχάτως ἡ Κυβέρνησις ἤχθη εἰς τὴν σκέψιν ἢ μᾶλλον ἀπόφασιν νὰ καταργῆσιν τοὺς ἀμβύκας τῶν 130 χιλιογράμμων, πρᾶξις ἣτις πραγματικὸν ἐπιπέδον θὰ πλῆξῃ μεγάλως μίαν τάξιν παραγωγῶν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ γενικῶς τῆς ὅλης Βορ. Ἑλλάδος. Καὶ τοῦτο διὰ λόγους μὴ οικονομικοὺς τοὺς ὁποίους κατωτέρω θέλω ἐκθέσει, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐξισφαλίῃ τὴν διάθεσιν τῶν ὑπολειμμάτων τῆς σταφιδοπαραγωγῆς καὶ ἰκανοποιήσῃ συγχρόνως καὶ συμφέροντα ὠρισμένων βιομηχανῶν ποτοποιίας.

Ὡς ἐκ τούτου ἠγγέθησαν διαμαρτυρία ἀπὸ διαφόρους κατὰ τόπους ἀμπελοποιοὺς καὶ Γεωργικὰς ὀργανώσεις, συνετάχθησαν ψηφίσματα ἀπὸ διαφόρους Κοινότητας καὶ συνεκλήθησαν, πολὺ εὐλόγως, συνέδρια πρὸς προστασίαν τῆς ἀμπελοποιίας, ὡς τὸ ἐν Θεσσαλονικῇ τοιοῦτον τῆς 13 Μαΐου ἔ. ἔ. εἰς τὸ ὁποῖον δισταχῶς συνέβησαν καὶ τὰ γνωστὰ λυπηρὰ ἐπιπεδία.

Πολὺ δεδικοιολογημένως ἐπαναλαμβάνω ἀνησύχησεν ὁ ἀμπελοποιοὺς κόσμος καὶ δὴ τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ διὰ τῶν διαμαρτυριῶν του τούτων ἠθέλησε νὰ τονίσῃ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ζῴουκατάτου δι' αὐτὸν ζήτηματος τούτου, διότι ἴσως εἰς τὴν ὅλην ταύτην κίνησιν ὀφείλεται ἡ ἀναστολὴ τῆς σκέψεως τῆς ὁποίας εἶχε λάβῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν κατάργησιν τῶν ἀμβύκων ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον.

Ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς καὶ γενικῶς τῆς ὅλης Βορ. Ἑλλάδος δὲν πρέπει νὰ θεωρήσῃ τὸν ἐαυτὸν τοῦ ἰκανοποιημένον καὶ νὰ ἐφησυχάσῃ εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς Κυβερνήσεως, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν ἐλύθη ὀριστικῶς.

Καὶ τὸ καθανώτερον κατὰ τὴν ληφθισομένην ἀπόφασιν τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣς ἤδη μελετᾷ τὸ ὅλον ζήτημα τῶν ἀμβύκων καὶ ληφθῶσιν ἀποφάσεις ὅπως ἀντίθεται πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς ἀμπελοποιίας τῆς Βορείου Ἑλλάδος, Θεσσαλίας καὶ λοιπῶν περιφερειῶν πρὸς ὄφελος τῆς σταφιδοπαραγωγῆς καὶ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τῆς Β. Κατηγορίας (βιομηχανίαν).

Ἐπιμένων ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἀμβύκων πάντως θὰ διακανονισθῇ Νομοθετικῶς καὶ δὲν θὰ μείνῃ ὡς ἔχει διότι ὁ Κρατικὸς προϋπολογισμὸς ζημιοῦται σημαντικῶς καὶ διότι ἐσχάτως μεταβίβη εἰς Ἀθήνας διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Χαλκιδικῆς ὡς ἀντιπρόσωποι ταύτης, μοι ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσω, ὅτι ἡ γνώμη τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ἔχει καταλείξῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ ἀμβύκας τῶν 130 χιλιογράμμων πρέπει ἀφεύκτως νὰ καταργηθῶσιν καὶ κάποια ἀποζημίωσις πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀμπελοποιοὺς τοὺς ἐκ τοῦ μέτρου τούτου ζημιωμένους κατὰ πᾶν τρόπον. Καὶ τὸν τρόπον ἢ τὸ μέσον τοῦτο ἀσφαλίζεται ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐξεύρῃ συνδιδόσασα τὰ διάφορα κατὰ τὸν ὅσον συμφέροντα τοῦ ἀμπελοποιοῦ κόσμου.

Ἡμεῖς καταπολεμήσαντες τὸς σκέψεις, ἀντιλήψεις καὶ ἐπιχειρήματα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους κ. Κράτ, ὁ σὺς καὶ προσεδρεύει τῆς Εἰσηγητικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας ἐλυθίσασμεν εἰς αὐτὸν τὸ πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐγγειροσθῆν ψήφισμά μας εἰς τὸ ὁποῖον περιληπτικῶς διετυπώσαμεν τὰς ἀπόψεις μας ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἀμβύκων, δι' ὃ τὸ ὁποῖον κατωτέρω παραθέτομεν.

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως Ἀθήνας

Ἐξοχώτατε Κύριε Πρόεδρε, εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καθὼς καὶ εἰς ὅλην τὴν Βορείον Ἑλλάδα ἡ ἀμπελοποιία θὰ ἀβίησιν τελείως ἐάν ἡ Ση Κυβέρνησις θελήσῃ νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὴν μελετωμένην κατάργησιν τῶν ἀμβύκων τῆς χωρητικότητος 130 χιλιογράμμων.

Εἶνε γνωστὴ ἄλλως τε, εἰς ὅμας Κύριε Πρόεδρε, ἡ κρίσις, τὴν ὁποίαν διέρχεται σήμερον ὁ οἶνος τῆς Ἑλλάδος τοῦ ὁποῖου ἡ ἀξία δὲν καλύπτει οὐδ' αὐτὰ τὰ καλλιεργητικὰ ἔξοδα τῆς ἀμπελῶν, ὡς μόνον ὑπολογίσιμον ἔσοδον τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ἀμπελῶν δύναται νὰ λογισθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἀποσταζομένου οἴνου. Δὲν θὰ ἦτο ἄλλως τε καὶ σκόπιμος ἡ ἀνακατάστασις τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ἀμπελῶν διὰ σταφυλῶν ἐπιτραπέζιων πρὶν ἢ τὸ Κράτος ἐξασφαλίῃ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατανάλωσιν ταύτην.

Καὶ ἡδη τίθεται τὸ σκληρὸν ἐρώτημα:

Θὰ τολμήσῃ ἡ Ση Κυβέρνησις θέτουσα εἰς ἐφαρμογὴν τὰ μέτρα ταῦτα νὰ ὀρίῃ ὀλόκληρον γεωργικὸν κόσμον εἰς ἀπόγνωσιν;

Διότι εἶνε ἀληθές, Κύριε Πρόεδρε, καὶ δὲν δυνέμεθα νὰ σᾶς τὸ ἀποκρούσωμεν ὅτι ἡ Ἐπαρχία μας καὶ ὅλη ἴσως ἡ Βόρειος Ἑλλάς, ἀμα ὡς ἀποφασισθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ μελετώμενον τοῦτο μέτρον θέλει ἐκτραπῆ εἰς ἐκνομι μέτρα.

Ἐπιβάλλεται συνεπῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑμῶν, τῆς ὁποίας ἡ μέριμνα ὑπὲρ τοῦ παραγωγικοῦ κόσμου διεπιστάθη μέχρι σήμερον ἀμείωτος, ὅπως μὴ καταλήψῃ εἰς μίαν τοιαύτην ἀπόφασιν δι' ἣς θέλωσι καταργηθῇ οἱ ἀμβύκας τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τῆς Α! κατηγορίας, διότι ἡ πρᾶξις αὕτη μόνον τὰ συμφέροντα τῶν βιομηχανῶν μεγαλοκαρχαριῶν προστατεύει εἰς βάρος τῆς παραγωγῆς.

Ἡμεῖς δὲν ζητοῦμεν τὴν μείωσιν τῶν ἐσόδων τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ πρὸς ὄφελός μας, ἀν καὶ εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις ἐπιβάλλε-

ται πολλάκις ἡ λήψις τοιοῦτων μέτρων ὑπὸ τῶν πραγματικῶν πατριῶν Κυβερνήσεων, οὐδὲ ἀνομιμεθὰ νὰ ἀποδεχθῶμεν πάνυ εἰσπραχίστως τὴν ἀνάλογον φορολογίαν ἐν σχέσει μετ' τὴν χωρητικότητα τῶν ἀμβύκων μας τὴν ὁποίαν καταβάλλουν καὶ οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ Β! κατηγορίας, ὅταν ἔχομεν ἐλευθέρων τὴν μεταφορὰν καὶ διάθεσιν τοῦ παραγομένου οἴνου μας, ἢ ποιότητος τοῦ ὁποῖου εἶνε ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα τῆς ποιότητος τοῦ ὑπὸ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τῆς Β! κατηγορίας παραγομένου τοιοῦτου.

Προτιμῶμεν ὅμως, παντὸς ἄλλου μέτρου μίαν δικαίαν φορολογίαν ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῶν ἀποσταζομένων πρώτων ὑλῶν 400—500 καὶ ἐλευθέρων τὴν χρησιμοποίησιν οἴας δήποτε χωρητικότητος ἀμβύκων, ὡς τοῦτο ἐγένετο καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας.

Ἐπίσης θὰ ἦτο ἀνεκτὴ καὶ ἡ ὑφισταμένη κατὰ τριμῆμερα ἄνισος καὶ συνεπῶς ἀδικος φορολογία τοῦ Νόμου 4650 τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τῆς Α! κατηγορίας ὅταν αὕτη ἐπεκταθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ὑποχρεωτικῶς.

Κατ' οὐδένα ὅμως τρόπον θέλει γίνεαι ἀνεκτὴ ἀνευ ἐκτροπῶν συνεπειῶν ὑπὸ τῆς ἐπαρχίας μας, καθὼς καὶ τῆς ὅλης Βορείου Ἑλλάδος ἡ τελεία κατάργησις τῶν ἀμβύκων τῶν 130 χιλιογράμμων τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τῆς Α! κατηγορίας οἴτινες, εἶνε οἱ ἴδιοι καὶ παραγωγοὶ τῶν ἀποσταζομένων πρώτων ὑλῶν.

Εὐπειθέστατος ΑΡ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗΣ Ε.Ι. ΑΡΣΕΝΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΜΟΝΟΣ

Μόνος!.. Ψηλά τὸ μέτωπό σου σήκωσε! Μόνος!... Ψηλά κι' ὀλόρθος, Ἐσύ, [στάσου! / οὔτε δ' ἔρωτας, Φιλιά, οὔτε Συμπόνια δόλγυρά σου! Μόνος!... Νὰ μὴν ἀκούῃ κανεὶς τὸ [θῆγῃ σου! Μόνος!... Κανεὶς νὰ μὴν ἰδῇ τὰ δά- [κρυά σου! Μόνος!.. Δενδρὶ ψηλὸ σὲ μὴν ἀπάτητη κορφή, ποῦ δ' ἀχὸς τοῦ κόσμου νὰ μὴ [φράνῃ! Μόνος!... Μὲ τὸ θεὸ σου. Ἐσύ, κα- [τάντικρυ, Ἐνοχος καὶ Κριτής, γιὰ κάθε πλῆνῃ! Φ.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΡΟΜΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ

- 1) Ἀναμνηστικῶν ἀρχικῆς ἀξίας δραχ. 6 (Φαβιέρου) ἐπισημανθέντων εἰς δραχ. 4. 2) Γραμματοσήμων Ναυαρίνου (Δεργινὸ καὶ Χέυδεν) ἀρχικῆς ἀξίας δραχ. 5, ἐπισημανθέντων εἰς δραχ. 1.50. 3) Γραμματοσήμων Φαβιέρου ἀρχικῆς ἀξίας δραχ. 3 ἐπισημανθέντων εἰς δραχ. 2. 4) Γραμματοσήμων Ναυαρίνου (δύο τύποι Κοδρικτῶνος) ἀρχικῆς ἀξίας δραχ. 5 ἐπισημανθέντων εἰς δραχ. 2. 5) Τοῦ ἀναμνηστικοῦ Γραμματοσήμου ἀξίας δραχ. 8 (Ἀρκαδίου) Χρόνος ἄρσεως τῆς κυκλοφορίας ἡ 1 Ἰουλίου 1934 καὶ προθεσμία μέχρι 1 Σεπτεμβρίου 1934 διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν εἰς χεῖρας ἰδιωτῶν ἐφορσκομένων γραμματοσήμων τῶν ὡς ἀνωτέρω κατηγοριῶν δι' ἑτέρων ἴσης ἀξίας τοιοῦτων ἐκ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ γραμματοσήμων.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ 1821

Κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1821 ἡ Χαλκιδικὴ δὲν ἔμεινε ἀπαθής, ἀλλὰ ὡς ἀντήχησαν αἱ πολεμικαὶ ἰαχὴ τῶν ἡρώων τῆς Πελοποννήσου, ἔσπευαν οἱ Χαλκιδικιώται πρὸς τὸ ὄπιν τοῦ ἀγῶνος νὰ ἀναπετάσωσι καὶ ἐν Χαλκιδικῇ τὴν σημαίαν τῆς ἐπανάστασεως καὶ ἐροφίθησαν εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀκράτητοι καὶ ἔμσο- λάβησαν ὡς εἰς τὴν Παλαιάν Ἑλλάδα πολεμικὰ γεγονότα αἵτινα ἐξιστορεῖ ὁ ἀείμνηστος φιλόλογος ἱστορικὸς Γάλλος Πουκεβίλλ ὅστις περιέγραψε λεπτομερέστερον τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασιν 1821 ἀπὸ τοῦς ἄλλους ἱστορικοῦς καὶ διὰ τὴν Χαλκιδικὴν ὡς ἑξῆς.

Ἡ Ἐπανάστασις τῆς Χαλκιδικῆς. Πανικὸς καταλαμβάνει τὴν Θεσσαλονικίαν. Οἱ Ἕλληνες ἠετώμενοι εἰς τινὰς συγκρούσεις καταφυγόντων εἰς τὴν χερσόνησον Κασσάνδρας. Ὁ Βοιωτάρχης Διαμαντῆς σπεύδει εἰς βοήθειαν τῶν Μακεδόνων.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Χαλκιδικῆς λαβόντες γνώσιν τῆς ἐνάργεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως καὶ τῶν σφαγῶν τῶν χριστιανῶν εἰς πόλεις καὶ θὰ ἐτήρουν στάσιν ἀμυντικὴν ἐν πλοῖα τινὰ Ὑδραϊκά αἵτινα ἐφανίσθησαν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ δὲν ἀνῆγγελον αὐτοῖς τὴν δολοφονίαν τοῦ Πατριάρχου Γοργιοῦ. Ἐδοσαν εὐθὺς ἐπὶ τὰ ὅπλα ὅτι νὰ προσβάλλωσι τοὺς ἱεροσέλους ἀλλ' ἵνα προφυλαχθῶσιν ὑπὸ τῆςμανίας τῶν ἐχθρῶν ἡ δὲ ἐπανάστασις περιορισθεῖσα κατὰ τὰς πρώτας στιγμὰς εἰς ἀπλὴν ἀμυντικὴν τῶν Ἑλλήνων ἐξεργάη ἔπειτα ἐνεκα τῆς στάσεως τῶν Τούρκων (διὰ τὰς ἐνόχους ἀκολασίας) ἀλλ' ὅσον ὁμοῖ ἐδείχθησαν καὶ αὐτὰς τόσον ἀνανδροὶ ἐφάνησαν ὅτε εἶδον ὅτι ἐπίκειται ἡ τιμωρία. Ὁ φόβος μεγαλοπύλων πάντοτε τὰ προκαλοῦντα αὐτῶν αἵτια ἀνεβίβαζεν ἐν τῇ φαντασίᾳ τῶν τοῦς ἐπαναστάτας εἰς

50 χιλιάδας καὶ τοὺς ἔφερον εἰς τὰς πύλας τῆς Θεσσαλονίκης ἐνὸς πολυταύτης ἀπέχον. Ὁ Γιαννιτσοῦ Ἀγάς ἤρξτο τότε νὰ ἀναδιοργανεῖ τὰ στρατεύματά του καὶ οἱ Ἰσραηλιτικὸι οἴτινες ἀνεμύθησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς κατὰ τῶν χριστιανῶν σφαγὰς κρῖνοντες εὐλόγως ὅτι δὲν θὰ ὑπέπηχε διαντοὺς ἐλλίπς σωτηρίας ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἐκκρίνοιν τὴν Θεσσαλονικίαν παρέσχον τὴν συνδρομὴν τῶν κατατάξομενοι εἰς τὸ τουρκικὸν στρατεῖμα καὶ ὁ Τούρκος διοικητῆς τοὺς ἐδέχετο.

Οἱ δὲ Ἕλληνες τῆς Χαλκιδικῆς διοικουμένοι ὑπὸ τοῦ Ἐμμανουὴλ Παπὰ καὶ καταλαβόντες τὸ ὄρος Χορτιάτη ἔδωκαν εἰς συνάντησιν τῶν ἀπίστων εὐθὺς ὡς εἶδον αὐτούς. Ὑπερῆγον αὐτῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ ἠρόθρον ἤδη ἐπιτυχίας τινὰς ὅτε τὸ σῶμα τοῦ στρατοῦ τὸ ὁποῖον ἀπῆντησαν δὲν ἐβράδυνε διὰ τοῦ προβολικοῦ του νὰ μεταβάλλῃ τὴν ὄψιν τῆς μάχης. Μάτην οἱ Ἕλληνες προσεπάθον νὰ ἀντιμετωπίσωσι τὸ θάρρος αὐτῶν εἰς τὰ προβόλα ὧν ἐστεροῦντο ὁσάκις ἐπιχειροῦσαν νὰ ἀνηφίσωσιν αὐτὰ κατεκεραυοβολήθησαν. Ἀπέλιδες ἐτόλμησαν νὰ ἐπιτεθῶσιν ἀνὰ χεῖρας τὴν σπάθην βαστάζοντες ἀφ' οἷ ἡ χορῆσι τῆς λόγχης ἦτο ἄγνωστος εἰς αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὄπλον ἐκεῖνο ἀπέβη ἀνωφελές ἐμπροσθεν τοῦ ἱππικοῦ ὄπερ ὑπερίσπιζε τὴν πεδιάδα. Μετὰ τριῶρον τέλος μάχην ὀπισθοχώρησαν εἰς Γαλάτισταν ἐγκαταλίψαντες νεκροὺς καὶ τραυματίας. Οἱ Τούρκοι κύριοι ἤδη τοῦ πεδίου τῆς μάχης συμπαρακολούθουντων σμήνος Ἐβραίων σιλλέγοντες κεφαλὰς φονεθέντων δι' ὧν ἔσπευσαν νὰ λαμβάνωσι τὴν θριαμβικὴν εἴσοδον αὐτῶν εἰς Θεσσαλονικίαν. Ὁ πασις δ' ἐτάξε τὸν ἀκροτηριασμὸν ὄλων τῶν πτωμάτων ἐπεμψεν ὀμοθυμῶν ὡτων εἰς

τὴν Κωνσταντινούπολιν συναποστείλας μετὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ τὰ τῶν τούρκων καὶ ἔβραίων οὕτως ὡστε ἡ ὑψηλὴ Πύλη ἐστολισθῆ δι' ἀναθημάτων ἐξ ἱερῶν λειψάνων τῶν τε ἐχθρῶν καὶ ὑπερασπιστῶν αὐτῶν ἀναμῆς.

Ὁ Σερασκέης νέαν ἐπιτυχίαν μετ' ὀλίγους ἡμέρας ἀποκομίσας κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἔμεινε ἐπὶ τέλους κύριος τοῦ πλείστον μέρους τῆς πεδιάδος τῆς Θεσσαλονίκης. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Γιαννιτῆς Ἀχμετ Βέης ἀπρακτῶν μέχρι τοῦδε ὡς ἐκ τῆς μικρῆς δυνάμεως τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ ἔλαβεν ἐπικουρίας ἐκ Σέδες χωρίου δύο λεύγας ἀπέχοντος τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἀμέσως ἐβίβισε κατὰ ἑὼν Βασιλικῶν αἵτινα ὑπερίσπιζεν ὁ Κασσανδρινὸς Κάψας ἀλλὰ μετὰ πεισματώδη ἀντίστασιν ἐκνείρυσεν αὐτὰ ὁ Τουρκικὸς Στρατὸς. Πάντες δὲ οἱ ἐκεῖ χριστιανοὶ ἐκτός τῶν γυναικοπαίδων ἄνευ ἀπήχθησαν εἰς δουλείαν διηλθον ἐν στόματι μαχίας. Ἐκεῖθεν διευθύνθη κατὰ τῆς Γαλιτίας ἐκκενωθείσης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, βαδίζων δὲ πικρὰ τὴν δεξιάν ὄχθην τοῦ Ἰνίου κατέφθασεν εἰς Πολύγυρον πρὸ τοῦ ὁποῖου ἀνέπτυξεν τὰς φαλάγγας τῶν στρατευμάτων αὐτοῦ.

(Ὡς ἔχεια εἰς τὸ προσεχές (Φοῦρκα) ΧΡ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΣ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ Ἐπιστημονικὴ καὶ ἐπιμελημένη ἐκτέλεσις πάσης ἐργασίας συμφώνως πρὸς τὰς νεωτέρας μεθόδους. Πλήρης ἐγκατάστασις ἐκ τῶν τελειότερων μηχανημάτων. Ὡραὶ ἐπισκέψ. 9-12, 4-7

ΑΓΟΡΑΖΟΝΤΑΙ ΑΡΧΑΙΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ ΑΠΟΤΑΝΘΗΤΕ ΔΗΜ. ΣΩΝΙΑΔΗΝ ΟΔΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ 35 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Ετησία συνδρομή δραχ. 75

Επιστολαί έμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν. Ξένα δημοσιεύσεις, πληστηρισμοί, άγγελια, κ.λπ. 5 δραχ. κατά στίχον.

Διά δύο δημοσιεύσεις 3 δραχ. Πάσα δημοσίευση προπληρωνεται.

Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΤΑ ΝΕΑ

Το μεγαλύτερο πρότερομα του Έλληνα, λένε, πως είναι η λιτότητα του. Ο φουκαρός ο Ρωμύος, θέλει γιατί δεν έχει να φάει μπόλικο, θέλει γιατί το στομάχι του έχει συνήθειο από κληρονομική ανεπαγία να παίρνει λίγο (ή φυσική Έπιλογη του Ντάρβιν λέει πως τ' έδω προσομοιωμένα στις ελάχιστες βιοτικές κλπ. συνθήκες της ζωής τους). Θανατώσεται από τους καλοφαγάδες Ευρωπαίους για την ολιγαρχία του. Μπορεί να ζήσει, λένε, και μ' ένα ξεροκόμματο πασπαλιωμένο μ' αλάτι.—Νά μ'ς φυλάξει ο Θεός από τέτοιο..... αναγκαστικό ήρωισμό.

Στερείστε όμως, αν θέλτε, τον ίδιο αυτό λιτοδίτατο Ρωμύο από ένα άλλο του φαί. Το φαί των « νέων ».

Τι έκαμε λέει;... Ο Ρωμύος χωρίς « νέα »;... Πάει χάθηκε—έσκασε ο άνθρωπος. Είναι ικανός να φαγωθεί με τ' αρούα του για να... δημιουργήσει.

Χωρίς φασόλια, χωρίς κολοκυθάκια, χωρίς ελιές, άκομα και χωρίς ψωμί μπορεί να ζήσει μιά—δύο μέρες. Χωρίς « νέα » όμως... Δεν θαρρώ. Τ' ά νέα είναι για τόν Έλληνα και κυρίως για την Έλληνίδα απαραίτητο στοιχείο ζωής' όπως ο άερας και το νερό.

Είναι ο φοβερότερος και τρομερότερος νεοφάγος στο ντιουνιά. Και μιά μονάχα μέρα να τού λείψουν τ' ά νέα' μπορεί να πάθει από... άσφυξία. Παραταί τη δουλειά του, ξεχνάει το φαί και τόν ύπνο του προκειμένου να μάθει « τ' ά νέα ».

Δέ φαντάζομαι να θέλτε άποδείξεις γι' αυτό το πράγμα. Δεν έχετε παρά να ρίξετε μιά ματιά στον... ένανό σας. Και τόν στερεότυπο άκομα χαιρετισμό της « καλημέρα σας » τόν συνοδεύετε, σύγουρα, και από τόν... « τι νέα »;.

—Λέτε: Καλημέρα Γιάννη, τι νέα;... Άλλήμονο αν συμβεί καμιά μέρα να μη κυκλοφορήσουν τ' ά... τυχαία νέα. Τότε ειδικά έγχοστάσια, που βρίσκονται πάντα « ύπ' άριον », τίθενται άμέσως εις κυσετάδη κίνηση και σε λίγο τόν « φαί μας » ξεφουρνίζεται..... φρεσκοτάτα.

Δέν είναι δά και σπουδαίο πράγμα να σκαρώσεις στο π' και φ' μιά-δύο ντοζίνες « νέα ». Τό παραμικρότερο, κομμάτι έστο, γεγονός, γεγονόσιμ' άνο πάντα και με τ' ά απαραίτητα μηχανικά μπορεί να χρησιμοποιήσει για προζύμι. Και τό σεβήρισμα δέν θ' άργήσει.

Πρό παντός άπαιτείται ειδικότητα και συνήθεια. Εύτυχώς δέ που τ' ά « λαδικά » της κάθε γειτονιάς έχουν έξοικειωθεί καταπληκτικά στο μαγειρέμα τών « νέων ». Και βρίσκονται πάντα έτοιμα και προθυμάτα να μ' άς τ' ά τρατάρουν πάντα... φρεσκά—της ώρας.

Πήγε η Καίτη λίγο άργότερα άπό τήν κανονική ώρα στις έξη βόρσες για νερό. Τό πράγμα μπορεί άσφορι και παραζήμα να μετατραπεί σε πολυσέλιδο μυθιστόρημα.

Μίλησε η Γούλα κάπως οικειοτ' άρα τόν Κόστα. Τό σούσουρο θ' άναστατώσει τη γειτονιά.

Σταβοζόντι... έ η Ρίτσα τόν Τοτό; σύγουρα... μαμή θά της χρεοκοπήσει. Χαμογέλασε η Φλώρα τόν Ριρή; Έ! τότε δά είναι που η ύπόθεσις γίνεται... καπέλλο.

Κάθε αναγκαστικό... συχνοπέρασμα άπό τή γειτονιά, κάθε άφελέστατο... σταβοζόντισμα στο « γκισσέ », « ούκ έξ καθ' ύδην » τ' ά γειτονιάς λαδικιά. Ύπνος δέν τ' ά τσακώνει τ' άθεόφοβα μη τυχόν και τ' ά ξεφύγει κανένα φυλλοπήδημα. Κι' η φαντασία τούς δημιουργεί—όργυρίζει άκατάπαστα, χρησιμοποιώντας για πρώτη ύλη τ' ά άκατέργαστη ραδιοδιάδοση, κάθε φανταστική σιγή τ' ά νύχτας.

Μά κι' οί τυλιχθέντες άκόμα νοικοκυρές δέν παραλείπουν ν' αναγράφουν στο ήμερολόγιο πρόγραμμά τους—μ' άλες τόν τ' άσολιές—καϊδού-τρεϊ;

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ - ΕΠΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Β!

Αποσυγκέντρωσις είναι η άπό τού Κέντρου εις τούς κατά τόπους πράκτορας της Κυβερνήσεως μετ' άθεσις αναλόγων άρμοδιοτήτων, τ' άς όλο' άς κατέχουν σήμερα και κατακρατούν οί διάφοροι σατραπίσκοι τού Κέντρου, άρνούμενοι να τ' άς παραχωρήσουν εις τ' ά περιφερειακά τών όργανα εις τ' ά όποια και πράγματι άνήκουν.

Τότε μόνον θά επιλυθούν ταχύτερον και σπουδαιότερον τ' ά π' άσχολούντα τ' ά Διοικητικά τμήματα της Χώρας φλέγοντα τοτικά—περιφερειακά ζητήματα. Ούτω μόνον θά ελπίσωμεν ότι θά διαφύξη μιά χρηστή διοίκηση, τότε μόνον θά λάβωμεν οί ύποθέσεις μας να άνανωμεν τήν καλύτερίαν λύσιν τών, διότι και τ' ά αντιπροσωπευτικά όργανα της Κεντρικής Έξουσίας, ερχόμενα καθημερινώς εις έπαφήν με τούς πολίτας, εθροισόμενα και αυτά μέσα εις τόν πλαίσιο της αότης τοτικής—περιφερειακής ζωής θά άντελαμβάνοντο μόνα τών και θά προσέδιδον εις τ' ά ελάχιστες αναφύμενα προβλήματα τήν προσήκουσαν όδόν.

Άλλ' εκτός τούτου και αυτή η Κυβέρνησις θά εύρισκε κατ' άυτόν τόν τρόπον όλον τόν άπαιτούμενον χρόνον να μελετήσει και διααρρηθίση καταλλήλως και επικαιρώσως τ' άς γενικωτέρας και σπουδαιότερας Διοικητικές, Οικονομικές ή Κοινωνικές ύποθέσεις της χώρας. Σήμερα ούς έχουν τ' ά Διοικητικά πράγματα παρ' ήμιν οί κατ' άτόπους πράκτορες της Κυβερνήσεως δέν είναι π' άποτε άλλο ειμή άπλόι πρωτοκόλλητα ύποθέσεων και τυφλοί έπελεστιά τών διαταγών τού Κέντρου, καθ' όν χρόνον όργώδεις φάκελλοι κατακλύζουν καθημερινώς τ' ά Ύψηλά Ύπουργικά γραφεία, άναμένοντες τήν εδοχίαν και εύχαρίαν τού « άρμοδίου » να διεκπεραιωθούν.

Έπειτα θά εκλείψη η μικροκομματική εκμετάλλεσις

Σήμερα οί κάθε πολιτικός λεγόμενος παράγων, μ' ά και ο πλέον μικρός και άσημος, είναι, καθ' ύστατον οί είναι έπιφορτισμένοι με σοβαράς ύποθέσεις, δηλ. μεταβαίνει εις τ' άς Αθήνας δια να αυτοχρησιμοποιηθ' ως πολιτικόν μέσον ή να διαθέση και άλλα ισχυρότερα μέσα εάν αυτός δέν είναι τόσο ισχυρός, και ούτω να έξοικήση τόν διακανονισμόν τών.

Όλα αυτά πρέπει να εκλείψουν και θά εκλείψουν, εάν ζητήσωμεν να εφαρμοσθ' η εφαρμοσθ' η Αποσυγκέντρωσις.

Βεβαίως τό Σύνταγμα της Έλληνικής Δημοκρατίας έχει και αυτό προβλέψει περί Αυτοδιοικήσεως και Αποσυγκέντρωσεως, αλλά δέν έχουν εφαρμοσθ' η μέχρι τούδε ως θεσμοί καίτοι παρήλθεν μιά έπταετία όλοκληρος άπό της ψηφίσεως

ώρες για τ' ά... μελέτη τών « νέων ». Βέβαια οί αυτές τις δύο-τρείς ώρες δέν θά συμπεριληφθούν φυσικά και τό συχνοπάσιμιο στη βούση και τό ξεμύτισμα άπό τό παραθυράκι της κοιτίνας—πού έχει γίνει έπίτηδες γιαντήν άκριβώς τη δουλειά—στον παραμικρό σιαματά. Αλλά όλα είναι « σαν προγράμ ».

Είδατε τίτρομερή εκμετάλλευσή γίνεται τώρα τελευταία στο χωριό μας με κάποιον πολυσυνηθισμένα οικογενειακά έπεισόδια. Άλλοτε δραματοποιούνται... κομικότητα. Άλλοτε τραγωδοποιούνται... κρησναιοζωότητα.

Έτσι η και ό νεοφάγος νιώθων άνεύροτη ήδη. Μόλις σηκωθούν άπ' τόν ύπνο θά πάνε, ή πρώτη στη βούση να πληροφορηθ' η... « έχωμ μαρι, τίποτε κινούργιο... » ο δεύτερος στο καφενείο και...—Διαμαντή έλα δώ: ένα καφέ—Κανέ νεότερο;

Και πίνοντας τόν « βαρύ γλυκό » τού ό ένας, γεμίζοντας τη στάμνα της ή άλλη, ικανοποιούν συγχρόνως και τήν... εσωτερή ανάγκη τών.

ΑΑΚ. ΦΟΙΒΟΣ

τού Συντάγματος. Γιατί άραγε; Ύπάρχουν πολλοί λόγοι ελάχιστους τών όποιων με πομπώδεις φράσεις έξέθεσεν ο έπίλεκτος συνεργάτης της « Χαλκιδικής » κ. Στ. Κόσιανος.

Κυρίως η άνίδρωσις, όποθενδήποτε και άν προέρχεται αυτή έχει ένα σοβαρόν και άκλόνητον έπιχειρησι, οί σήμερα εφαρμοζέται η Αυτοδιοίκησις α' βαθμού (ώς τήν έχει προβλέψη και αυτήν τό Σύνταγμα) πλην αυτή δέν άπέδωσεν τούς άναμενόμενους πολυτίμους καρπούς τη. Πάντες γνωρίζομεν οίολίημοι και Κοινότητες έχουν σχεδόν χωροκοπήση, χωρίς ούτε και να ελπίζηται καν η άνόρθωσις τών έφ' όσον τό Κράτος δέν θά ενδιαφερθ' η δέν θά δυνηθ' η να ενδιαφερθ' η με πραγματικόν ζήλον δια τήν προαγωγήν τών, και δέν θά τούς συντρέξη διοικητικώς και οικονομικώς, μη περιοριζόμενοι ν' άσχη έλ' άυτών άλλην διοικητικήν κηδεμονίαν, ως έπραξε και πρίτε μεχρι τούδε. Ούχι ολιγότερον η κακοδεμονία τών όφείλεται και εις τήν έλλειψιν ως έπί τό πλείστον ικανών στοιχείων και στελεχών τοτικών, δυναμένων να έπιτελέσουν τό ύψηλόν των λειτουργίω.

Πώς λοιπόν λέγομεν, θά κατορθώσουν αυτοί να μνησθ' η εις μίαν ευρύτεραν Αυτοδιοίκησιν; και πώς θά δυνηθούν ν' άντεπεξέλθουν εις τ' άς άπαιτούμενας μεγαλυτέρας οικονομικές θυσίας; Εθροισκουν του-

ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΚΗΤΗ

ΕΩΣ ΠΟΤΕ ΑΥΤΟΣ Ο ΛΑΚΚΟΣ;

Φίλε κ. Διευθυντά.

Τώρα που άποκτήσαμε και μετ' οί Χαλκιδικιώτες τό όργανο μας, τήν αγαπητή μας « Φωνή », με τό όποιο θά μπορούμε να ποιήμε τόν πόνο μας και τό παράπονό μας, δέν θά τιν άσχημα όλοι ήμετς οί χωριάτες—αίώνια ελλώτες—να άρχίσουμε να σ' άς γράφομε τ' ά χάρια μας, τ' ά βάρητά μας, τ' ά μαρτύριά μας, τις άνάγκες και τούς πόθους μας, ίσως και κατορθώσωμε, με μιά γρη' δική σας βοήθεια, να γλυτώσωμε άπό τ' ά τ' ά κατ' όσα βάρηνα που μ' άς παραδέρνουν και κάμνουν τήν άκαρη ζωή μας άληθινά μαρτύρια.

Άς άρχίσω λοιπόν εγώ σήμερα κι' εύχομαι, μ' όλη μου τήν καρδιά, τήν άρχή μου αυτή να τήν μιμηθούν και τ' ά συνεχίσουν κι' όλοι οί άλλοι « εν δυστυχίαις συνάδελφοί μου » τών λοιπών χωριών της Χαλκιδικής.

Λοιπόν κ. Διευθυντά: Τό χωριό μας τ' ά δ' όνομα τ' ά φροβερή έλλογισία—αν και έχουμε ένα πρώτης τάξεως χωριό, άληθινά θάυμα γραφικής τοποθεσίας και ύγιεινών συνθηκών.

Για τήν αναζόλουθ' η άνεξηγητη αυτή... πραγματικότητα φταίει ο λάκκος που πιονάει στη μέση

Ο λάκκος αυτός είναι όλο βρωμιά και δυσωδία, γεμάτος λιμνάζοντα νερά μέσα στα όποια παίζουν τόρα τό καλοκαίρι τ' ά παιδάκια μας. Πώς να έχουν λοιπόν ύγεια τ' ά καυμένα; Δέν ια φτάνει η κακή διαίτα και η γενική κωκοπέραση, έχουν και τις βρωμιές και τ' ά κουνούπια τού λάκκου αυτού που τ' ά θερμίζουν.

Δέν όφελούν ούτε οί προσπάθειες τών πράγματι κάλλιστων γιατ' άών μας, ούτε τό κινό, έστο κι' αν αυτό παίρνεται με τ' ά χούφτα.

Για να λείψει η άρρώστια αυτή και ξαναβρούν τ' ά παιδάκια μας τό χρώμα τών και τ' ά χαρά τών πρέπει άπαραιτήτως να λείψει η έστία τού κακοϋ, η πηγή άπ' τήν όποια ξεφουρνίζονται τ' ά θανατηφόρα κου-

Του κ. Ν. ΖΑΜΠΟΥΝΗ Πτυχιούχου Νομικής

τέπει ότι δέν ύπέστη άκόμη η κατάλληλος στιγμή να προβούν εις τοιούτους ευρύτερους Διοικητικούς πειραματισμούς. Και ίσως να έχουν δίκαιον.

Έπίσης εις τήν περιφερειακήν Αυτοδιοίκησιν οί τ' ά αντίθετα φρονούντες διαβλέπουν μετά φέρβου και τήν άνάπτυξιν τοπικιστικών τάσεων, άτινες ίσως μέλλουν να άδηγήσουν τήν Ελλάδα μίαν ήμεραν εις μεγάλας έσωτερικάς διασείσεις και ταραχάς. Άλλ' αυτό βεβαίως είναι άδύνατον.

Ο λίκος της Μακεδονίας κατ' έπανάλειψιν άπέδειξεν ότι δέν τρέφει τοιαύτα αισθήματα (και τούτο ίσως προς παραγνώρισιν τών συμφερόντων του και καταπάτησιν τών ίσων δικαιωμάτων του ως λαού) εν άντιθέσει προς τόν λαόν της Π. Ελλάδος. Οποσδήποτε ήμετς εάν θέλωμεν ν' άποκρούσωμεν τήν κατηγορίαν ότι δέν είμεθα πολιτικώς διαπαιδευογήμενοι ώστε να αυτοδιοικηθώμεν άς έξεγερωθώμεν να ζητήσωμεν πρώτα Άποσυγκέντρωσιν και βραδύτερον (εν ευθετοτέρω χρόνω) ευρύτεραν Αυτοδιοίκησιν, άφού προηγουμένως άποδείξωμεν εν τ' ά εφαρμογή τού θεσμού της Αυτοδιοικήσεως α' βαθμού έλλέγοντες προς τούτο εκάστοτε τ' ά πλέον έπίλεκτα στοιχεία τών Δήμων και Κοινοτήτων μας ως τοπικούς άρχοντας, οί είμεθα ικανοί να αναλάβωμεν τ' άς συνεπειάς τών όσων διεκδικώμεν και θά διεκδικήσωμεν.

νούπια, τ' ά λιμνάζοντα νερά τού λάκκου.

Ο κάλλιστος κι' αγαπητός γιατρός μας κ. Χριστοφορίδης, που τακτικά βλέπομε να δημοσιογραφεί άπό τις στήλες της « Φωνής » και να ενδιαφέρεται για τό καλό τού χωριού μας, θά όρσπε ν' άνοίξει γρη-τροικουόβρητο άγώνα για να έξάληρθ' η τ' ά άσχος αυτό, η έστία αυτή τών διαρκών κινδύνων.

Οί Κοινοί μας άρχοντες δέν πρέπει να ενδιαφέρονται μονάχα για τήν κανονική έξπραξη τών φόρων, αλλά και για τ' ά ζωτικώτατα αυτά ζητήματά μας. Τό άσχος αυτό πρέπει όπωσδήποτε να λείπει. Πώς; Δέν ξέρομε, άς κάμουν τό κολάι τών.

Μαθαίνουμε πως τόρα τελευταία και άρκετοί προοδευτικοί και πραγματικά ενδιαφερόμενοι συγχωριανοί μας δι' αναφοράς τών στη Νομαρχία έξήτησαν να έπέμβει κι' αυτή και διατάξει τήν έξόλειψη τού άσχους και τού διαρκούς αυτού κινδύνου.

Νικήτη 12 Ίουνίου 1934 ΝΙΚΗΤΙΑΝΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Άπό τή στήλη αυτή άπαντούμε στους άναγνώστες μας για τις δουλειές τους, που, θά τύχει, να έχουν στα διάφορα Γραφεία Πολύγυρου (Νομαρχία, Διασχεσίω, Τυπέσιω, Έφορεία, Στρατολογικό Γραφείο κλπ.) και θά φροντίζομε να τις τελειώνομε κατά τόν καλύτερον και γρηγορώτερον τρόπο, άνευ ούδεμιάς άμοιβής.

Όσοι θέλουν να τούς άπαντούμε με γράμμα μας θά μ' άς στέλλουν μαχα τ' ά ταχυδρομικά έσοδα

κ. Δημ. Σονίδην Θεσσαλονίκη. Ύ πόλιπον δραχ. 75

κ. Ίωαν. Ζαχειρούδην Μεγ. Παναγία. Έστάλη ταχυδρομικώς.

Αίδεσιμ. Παπαδημήτριον Νιζήτην. Σ' άς άπαντήσωμεν ταχυδρομικώς.

κ. Γεώργ. Βλαχόπουλον Πετροζέρασα. Έχετε τήν πρώτην σειράν Μόλις άνωμεν προτάσεις ύπό τού Συμβουλίου, άσφαλώς θά συμπεριληφθ' ητε.

Έροδ. Διαμασσηνόν Διαμασσηνόν Κωνσ. Εύχαριστούμεν δια τ' ά καλά σας λόγια. Ένεγοάρτητε. Περιεμένομεν συνεργασίαν και κατάλογον νέων συνδρομητών.

Άρχιμανδρίτην κ. Άθαν. Κυρούδαν Άρναίαν. Συμφώνως έπιστολής σας τού λοιπού θ' άποστέλλεται εις Άθήνας.

κ. Ίωαν. Χ. Παπαγιάννην Ταξίαρχην. Δέν δημοσιεύεται, λόγω τού ότι τό περιεχόμενον είναι σχεδόν τό ίδιο με τό δημοσιευθέν εις τό προηγούμενον φύλλον μας

κ. Α. Κ. Βάλταν. Τό πιστοποιητικόν έταχυδρομήθη. Τήν ύπόθεσιν σας θά τήν παρακολουθήσωμεν.

κ. Γιάπικον Βαββάραν. Σ' άς άπεστείλαμεν άπάντησιν ταχυδρομικώς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τό Γυμνάσιον Πολύγυρου αισθάνεται τήν βαθύτατην λοχρόθειαν να εύχαριστήση θεμότατα τόν Διευθυντήν τής Έσραφείας Μεταλλείων Κρισάνδρας κ. Δεμουλίτην και τούς μηχανικούς κ. κ. Κατράκη, Νικολαΐδην και Μούσουλον, διότι κατ' ά τήν γενοίενην έκδρομήν τών άνωτέρω εν έταξων τού Γυμνασίου εις τήν περιοχήν τών μεταλλείων μετά περισσήσ πρηνθυμίας και έπιστημονικής σιφηνείας έξήγησαν εις τούς μαθητάς τις φυσικάς συνθήκας, ύφ' άς διατελούν τ' ά λογγο μεταλλεία, τόν τρόπον της έξορύξεως και έπεξεργασίας τών έξογομένων μεταλλευμάτων, τό πως λειτουργούν τ' ά διάφορα μηχανήματα τών όπως τελειοτάτα έγκαταστάσεων, προς δέ τήν σημασία, τήν όποιαν έχουν δια τήν εν γενεί Έθνικήν μας Οικονομίαν. τ' ά προϊόντα τών μεταλλείων τούτων.

Έπίσης εύχαριστεί τόν Πρόεδρον τής Κοινοτήτος κ. Σταυρινόν και άπαντας τούς κατοίκους τού χωριού δια τ' άς ευγενείς και άληθμονήτους περιποιήσεις, τ' άς όποιας έπεδαφίλευσαν εις διδασκόντας και μαθητάς. (Έκ τού Γραφείου τού Γυμνασίου)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΛΑ ΓΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΜΑΜΑΝΤΑ

Ίδρύθη παράρτημα λαϊκού κόμματος εις Άγιον Μάμαντα και γενομένων άρχαιρεσιών εξελέγησαν οί κάτωθι.

Πρόεδρος Άντων. Παπανικολάου, αντιπρόεδρος Θεόδωρος Κούλας, Γραμ. Δημήτρ. Σοφής, Ταμίας Ίωάν. Γαροφάλλου και Σύμβουλος Νικόλ. Μεμιάς.

Έκτελεστική δέ έπιτροπή οί κ. κ. Χριστ. Χριστίος, Δημ. Κρασσός και Γεώργ. Ζαμπουνής.

Η ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1853 ΕΔΡΑ ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ S. W. 68 LINDENSTRASSE 20-25 ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ Κεφάλαια και άποθεματικά τ' ά 31-12-1932 Μάρκα χρυσά 428.000.000 ήτοι δρ. 17.548.000.000. Οί γενικοί όροι τού άσφαλιστηρίου συμβολίου της « Βικτώρια » τού Βερολίνου είναι εξαιρετικώς άπλόητος και έλευθεριότατοι. Ο ήσφαλισμένος καλύπτεται εύθύς άπό της καταβολής της πρώτης δόσεως άσφαλιστηρίου. Έν συμβόλιον άσφαλείας ζωής παρ' η « Βικτώρια » τού Βερολίνου προσφέρει εις τούς άσφαλιζόμενους τ' ά εθιμώτερον άσφάλιστρα και τ' άς περισσοτέρας έγγυήσεις.

